

Det siger ledere, om at skrive fra hjertet

"Jeg er blevet mere bevidst om at poesi også kan bruges til at fortælle hvordan man har det i en arbejdskontekst, og at det giver et nyt sprog for trivsel, glæde, arbejdspress mm.

Det har betydet, at mine medarbejdere også er begyndt at lege med andre formidlingsformer: Der er skrevet digte om vores it-system, og sange og haiku om trivsel."

: Leder, myndighedsområdet

"Jeg ved ikke om noget er forandret inden i mig, men noget er blevet vækket til live igen: *Det sanselige, det nysgerrige, det intuitive og det nærværende*. At være leder er jo bla. en lang sej strategi, hvor man gerne skal vide hvor man vil sætte sit næste fodtrin. Det har gjort, at jeg til tider har fået skyklapper på, med blikket rettet mod målet. Undervejs har jeg haft mistet nuancer og udviklende samtaler.

Jeg indført "*det bedste og det værste*" til trivselssamtaler med mine medarbejdere, og også indført spørgsmålene til forældresamtaler. Min oplevelse er, at disse samtaler kommer mere fra hjertet, fra en fin sårbarhed, fremfor at vi taler fra det rationelle og løsningsorienterede. Og samtidig - på forunderlig vis - løsner det værste sig og bliver nogen gange til det bedste. Og hvis ikke, er det også helt ok. Så er vi blevet klogere sammen."

: Dagtilbudsleder

"Poetisk skrivning gav mig ekstra perspektiver på, hvad lederarbejdet gør ved mig som menneske: Hvor det skaber glæder og stolthed, hvor det skaber sorg og skam. Når vi tør at sætte ord på de ting, står vi stærkere i os selv og kan være mere autentiske i vores lederskab. Vi kan passe bedre på os selv og lede efter brikkerne til det gode arbejdsliv.

Jeg bilder mig ind, at når jeg står stærkere i mig selv, har det en afsmittende virkning på dem, jeg er leder for. Selvom de ikke altid er enige med mig, ved de hvor de har mig, jeg står tydeligere frem end tidligere."

: Skoleleder